

Björghild Djurhuus, valevni Javnaðarflokksins:

Fáa börn tryggja tilveru verða tey sterk og virkin

- Týðningarstørsta samfelagsløgán á menniskjansliga økinum er at geva børnunum eina trygga tilveru. Megna vit tað, so fáa vit sterkar og virknar samfelagsborgarar, sigur Björghild Djurhuus

ÐAGNY JOENSEN
JENS KR. VANG

Hon er uppvaksin í Vági, og býði saman við foreldrunum, beiggjanum, ommu og abba sínum í einum tryggum heimi, sum hon bert hevur alt gott at bera.

Tað er kanska tað, ið hevur givið 44 ára gomlu Björghild Djurhuus áhuga fyri smábarnafamiljunum, sum hon í dagliga virki sín- um hevur til uppgávu og ráðgeva, stimbra og hjálpa.

Björghild Djurhuus er gift og eigur trí børn, og býr á Argjum. Besta frítíðartriv hennara er binding og seyming.

Serliga hugtíkin er hon av maskinbinding, og um neyðugt situr hon uppi um nætturnar, um okkurt spennandi plagg skal virkast.

Í fjør skipaði hon fyri bindiskeið, har serfrøðingar úr Danmark lögdu bindikonunum lag á. Hetta tiltakið verður eindurtikið í ár - bara so bindikonurnar fá tað.

Hon er útbúgvinn sjúkrasystir, og hevur havt nóg ymisk álitisstørv innan umsorgan og ráðgeving. Hon var útlærð í 1982 og arbeiðdi sum sjúkrasystir til 1985, tá hon fór í starv sum heimasjúkrasystir.

Í 1988-90 starvaðist hon sum ráðgevi í ættleiðing á Ríkisumboðnum, og ferðaðist kring landið og tosaði við fólk, sum ynsktu at ætteleiða børn.

Síðani fór hon til Danmarkar at útbúgva seg sum heilsusystir, og hevur seinastu árin vitjað smábarnafamiljur í Kirkjubø, Velbastað, úti í Nólsoy og í einum øki í Havn.

Við stókkum á aftasta bonki

Björghild Djurhuus er væl kend í Suðurstreymoyar Javnaðarfelag, har hon trúliga hevur vitjað á fundum. Hon hevur eisini verið fastur fúsar á landsfundunum hjá flokkinum. Um sín áhuga fyri politikki, sum varð vaktur um 13-14 ára aldur, sigur hon:

- Tað var Landsfundur í Vági, og eg setti mær fyrri at vita, hvat politikkarar og aðrir tosaðu um á slíkum

fundi, men ferðin var ikki væleydnað.

- Eg var ikki meir enn komin inn um gátina, tá ein eldri maður kom ímóti mær og rak meg á dyr. - Hetta er ikki fyrri óvitar, segði hann. Og eg fór av stað aftur sum av torvheiðum, sigur Björghild Djurhuus.

Tað fekk hana kortini kki at halda seg burtur, og seinni fekk hon høvi at sleppa á javnaðarfundir.

Spurd hví hon nú stillar upp, sigur Björghild Djurhuus, at konufólk oftast hava hug at bera seg undan, tá heitt verður á tær.

- Tað var eisini tað fyrsta eg hugsaði, men so gjørdi eg av, at nú skuldi tað vera. Eg havi so ofta sitið við stókkum á aftasta bonki á fundunum og lurta við hálvum oyra, men nú er nóg mikið.

- Eg haldi ikki, at tað er gingið upp fyri politikkararunum, at tað eisini eru onnur virðir enn fiskur og tilfíkt - tó at tað eisini eru mál, sum tú skalt hava vitan um - ið hava virði í samfelagnum.

Familjupolitikkur

- Tað er so nóg sum krevur ábøtur á t.d. familjupolitiska økinum. Tað kundi eg hugsað mær at gjørt nakað við, sigur Björghild Djurhuus.

Hon heldur, at sum heild hava smábarnafamiljur góðar umstøður, tó at stórr munur er á viðurski- funum á bygd og í bý.

- Havnin hevur stórbýardám uppá gott og ónt. Her hava foreldur kanska lítið samband við familjuna, tí hon býr á bygd. Tað er ein vansi, tí familjan annars kundi lætt um hjá ungum foreldrum, sum ofta hava ógvuliga strongdum gerandisdag.

- Hinvegin, so er tann almenna hjálpin í Havnini lættari at koma til, tí allir stovnar hava til húsa her. Trupulleikin er, at menniskjansliga hjálpin er ikki tøk á stovnunum, tí har hava starvsfólkini nógvan skund og síni arbeiðsøki at røkja.

- Trupulleikarnir á bygd siggjast skjótari, men har er menniskjansliga hjálpin nærri. Har kemur familjan til hjálpar, meðan almenna

Björghild Djurhuus: - Eg havi so ofta sitið við stókkum á aftasta bonki á fundi og lurta við hálvum oyra, men nú er nóg mikið. Eg haldi ikki, at tað er gingið upp fyri politikkararum at vil eisini mugu hugsa um tey menniskjansliga virðini

hjálpin ikki er so lætt at komiligg, Björghild Djurhuus.

Í hennara starvi er torført at gevast at hugsa um arbeiðið í frítíðini. Trupulleikarnir kunnu ikki altíð biða eftir at verða loystir, tí tað snýr seg um tørvin hjá børnunum, sigur Björghild Djurhuus, sum heldur, at hon við árunum er vörðin alt meira eyðmjúk í starvinum, tá hon hugsar um ørkymlaðu og ofta strongd foreldur, sum renna aftur og fram, fyrri at

leita sær hjálpa.

Uppskriftin er kortini einföld. Barnið hevur brúk fyri umsorgan, kærleika og virðing frá teimum vaksnu - og hetta skal virka frá tí barnið er føtt.

Annað evni, sum Björghild Djurhuus heldur verða umráðandi at gera nakað við, er primera heilsurøktin. Her verður frammanundan gjørt eitt stórt arbeiði, sum kundi verið útbýgt, uttan tó at krevja tær stóru lógurnar.

Loysunarorðið er fyrri-

byrging á økjum, har tað er neyðugt. Eitt nú innan rúsevnismissnýtslu eins væl og íá heilsu- og sjúkráhúsoðkinum.

- Eg vil heldur koma til sjúkling sum gestur í heiminum, enn at sjúklingarnir skulu vera gestur hjá mær á sjúkráhusinum, sigur Björghild.

Um framtíðarvónirnar sigur Björghild Djurhuus:

- Sjálvandi er dreymurin at øll fólk skulu trívast og hava sømilig kor, men at

hetta bert kann gerast í einum væl virkandi samfelag.

- Tað skal kortini ikki skiljast soleiðis, at samfelagið altíð skal traðka til, um alt ikki er í lagi. Men um tú gevur barninum eina trygga tilveru, fært tú sterk og virkin vaksin fólk.

- Tað er nú einaferð tann týðningarstørsta samfelagsløgán á menniskjansliga økinum sum telur, tá hugsað verður um framtíðar samfelag okkara, sigur Björghild Djurhuus.

Sosíalúrin fer í komandi bløðunum at hava prát við valevni úr teimum ymsu flokkunum, sum stilla upp á lögtingsvalinum 30. apríl